

NA
STIČIŠČU
DISKRIMINACIJ

Spletno usposabljanje o presečni diskriminaciji

5. Naslavljanje presečne diskriminacije v mladinskem delu

Namen sklopa je spoznati pomembnost in načine naslavljanja presečnosti in presečne pravičnosti v mladinskem delu ter osvojiti veščine za ustvarjanje varnega okolja za mlade. Po zaključku sklopa boste:

- razumeli, zakaj je potrebno naslavljanje presečnosti v mladinskem delu,
- razumeli, kakšne so posledice ignoriranja presečne diskriminacije na mlade,
- znali zagovarjati presečnost in komunicirati z oblikovalci politik,
- razumeli, zakaj je potrebno ustvarjati varne prostore za mlade,
- spoznali, kaj varen prostor pomeni v praksi,
- osvojili načine dela z mladimi, ki imajo diskriminatorna prepričanja,
- na praktičnih primerih preverili svoje znanje o ustvarjanju varnih prostorov in naslavljanju presečnosti.

5.1 Pomen presečne pravičnosti v mladinskem delu

Uporaba presečne pravičnosti pri načrtovanju, izvajanju in vrednotenju mladinskega dela je pomembna, saj to pomeni, da mladinski_e delavci_ke priznavajo in cenijo raznolikost izkušenj, ozadij in identitet mladih.

Presečna pravičnost v mladinskem delu pomeni, da prepoznamo, upoštevamo in se odzivamo na prepletene identitete mladih ljudi, kot so rasa, spol, spolna usmerjenost, ekonomski status in druge socialne kategorije. Cilj je zagotoviti pravičen dostop do možnosti, virov in podpore za vse mlade, ne glede na njihove specifične identitete ali življenjske izkušnje. Je ključni element, saj omogoča celovitejšo in pravičnejšo obravnavo mladostnikov ter tudi bolj pravično, solidarno, vključujočo in razumevajočo družbo.

Naslavljanja presečnosti:

- nam pomaga bolje razumeti neenakosti, saj bolje razumemo, kako se različne oblike diskriminacije medsebojno prepletajo in kakšen učinek imajo na posameznika_co;
- nam pomaga pri načrtovanju programov za mlade tako, da bodo upoštevane vse specifične potrebe in izkušnje različnih skupin;
- nam pomaga do boljše vključenosti, saj presečnost priznava, da skupine mladih, s katerimi delajo mladinski_e delavci_ke, niso homogene, temveč sestavljene iz različnih posameznikov;
- nam pomaga prepoznati in vključiti tiste mlade iz manj privilegiranih skupin (npr. trans osebe, invalidi, osebe iz ranljivejših ekonomskih ozadij);
- nam pomaga graditi mostove med različnimi skupinami in spodbuja solidarnost.

Mladinska organizacija, ki izvaja program, ki se osredotoča na zaposlovanje mladih, ugotavlja, da kljub uspešnosti programa na splošno mladi iz skupine LGBTQ+ in mladi invalidi ostajajo manj zaposleni. Mladinski_a delavec_ka se zato pripravi in izvede posebne delavnice za delodajalce, kjer je poudarek na raznolikosti, inkluziji in sprejemanju medkulturnosti. Dodatno mladinska organizacija ustanovi mentorski program, kjer mentorji z nasveti nudijo podporo nepriviligiranim mladim. Tako mladinska organizacija kot mladinski delavci redno spremljajo rezultate in prilagajajo aktivnosti glede na potrebe.

Mladinski center v srednje velikem mestu redno organizira delavnice za krepitev digitalnih veščin mladih. Ko so zaposleni v mladinskem centru analizirali profile udeležencev_k delavnic, so ugotovili, da se jih redko udeležujejo mladi iz etničnih manjšin ali mladi iz socialno ogroženih družin. Mladinski_e delavci_ke so prek izvedbe ankete skušali_e ugotoviti razloge, zakaj se ti mladi delavnic ne udeležujejo. Izkazalo se je, da nekateri nimajo prevoza nazaj domov v predmestje po končanih delavnicah, številni mladi pa nimajo svojih elektronskih naprav, da bi lahko sodelovali na delavnicah. Mladinski center je uredil brezplačne prevoze in izposojlo digitalnih naprav za mlade. Povezali so se z občino, podjetji in drugimi lokalnimi organizacijami, ki bi lahko zagotovili elektronske naprave ali financiranje za nepriviligirane mlade.

5.2 Posledice ignoriranja presečne diskriminacije na mlade in skupnosti

Mladinski_a delavec_ka nikoli ne sme ignorirati presečne diskriminacije, saj ima takšno ravnanje lahko resne posledice tako za posameznike_ce kot za celotne skupnosti. Mladi so še posebej ranljivi.

Mladi, ki so deležni presečne diskriminacije, se lahko počutijo odtujene, izolirane in nevidne v družbi. Posledice ignoriranja presečne diskriminacije na mlade so lahko:

- družbena izolacija in marginalizacija mladih;
- psihološke težave (depresija, anksioznost, nizka samopodoba, nizka samozavest);
- slabši učni uspeh;
- vedenjske težave;
- povišana stopnja stresa in negativnih čustev;
- omejen dostop do zaposlitev;
- slabše možnosti za ekonomski napredek;
- manj možnosti za napredovanje;
- povečanje neenakosti;
- slabše zdravje in dostop do zdravstvenih storitev;
- nezaupanje v družbene sisteme.

Ko nekatere skupine postanejo v družbi nevidne, se o njih manj govori, manj piše v medijih, niso vključene v oblikovanje politik. Neenakosti v družbi se povečajo.

5.3 Zagovorništvo presečnosti

Pomemben del mladinskega dela, ki se osredotoča na presečno pravičnost, predstavlja tudi zagovorništvo. Poleg nudenja podpore mladim, ki doživljajo presečno diskriminacijo, je ključno, da prek zagovorniških aktivnosti, ki vključujejo tudi nacionalno politično raven, mladinski_e delavci_ke vplivajo na širše družbene spremembe.

Pri vseh zagovorniških procesih morajo biti mladi ne samo vključeni, ampak tudi upoštevani. Posebno pozornost naj mladinski_e delavci_ke, ki se osredotočajo na presečno pravičnost, namenijo vključenosti mladih, ki so bili neposredno prizadeti. S tem zagotovijo, da so glasovi mladih, ki so doživeli_e ali doživljajo presečno diskriminacijo, slišani_e in upoštevani_e pri sprejemanju odločitev.

Da bi dosegli_e boljše učinke in zagotovili široko podporo zagovorništvu ter spremembam v boju z presečno diskriminacijo, se je smiselno med seboj povezati. Poišči druga mladinska društva, mladinske centre, organizacije, ki delajo z mladimi, invalidske in stanovske organizacije, izseljeniška društva, diaspore, podporne skupine in podobno ter skupno pristopite do odločevalcev.

Kako lahko kot mladinski_a delavec_ka obveščáš oblikovalce politik, ki se ukvarjajo z mladino?

- zbiraj podatke in dokaze o presečni diskriminaciji, s katero se soočajo mladi; raziskave, ankete, intervjuji in študije primerov bodo okrepili tvoje argumente;
- pripravi ali sodeluj pri pripravi poročil o presečni diskriminaciji mladih;
- predlagaj konkretne politike, spremembe politik ali pobude za naslavljanje presečne pravičnosti;
- udeležuj se sestankov, konferenc in drugih dogodkov, kjer se lahko osebno pogovoriš z oblikovalci politik;
- piši, piši, piši; pisma in elektronska pošta, v kateri jasno izraziš stališča, podprta z dokazi in usmerjena v rešitve;
- uporabi družbena omrežja za ozaveščanje o problematiki presečne diskriminacije in iskanje podpornikov_ic.

5.4 Ustvarjanje varnega prostora

Ustvarjanje prostorov, v katerih se mladi lahko učijo, sodelujejo in se svobodno izražajo na varnejši in bolj vključujoč način, je temeljna naloga mladinskih delavcev_k.

Varnejši prostor je neogrožujoče okolje, ki nudi podporo in spodbuja odprtost, spoštovanje in pripravljenost za učenje od drugih ter zagotavlja fizično in duševno varnost. V njem se prijetno in dobrodošlo počutijo vsi, vključno z zaposlenimi in prostovoljci_kami.

Varnejši prostori omogočajo, da so glasovi tistih na obrobju artikulirani, slišani in razumljeni. Še posebej mladi iz marginaliziranih skupin se v dejavnosti ne bodo vključili_e ali se v njih svobodno izražali_e, če se ne bodo počutili_e varne.

To je prostor, ki je kritičen do struktur moči, ki vplivajo na naše vsakdanje življenje.

V njem so dinamike moči bistvenega pomena, prav tako kot tudi ozadje, iz katerega izhajamo, ter učinki našega vedenja na druge.

Varnejši prostor je koncept, ki zahteva upoštevanje potreb mladih, kar pomeni, da ga vzpostavimo skupaj z njimi kot prakso, pri kateri imajo besedo vsi_e udeleženi_e in kjer je v ospredju presečni pristop.

Naša naloga še ni končana. Ni dovolj, da zgolj vzpostavimo varnejši prostor, potrebno ga je tudi vzdrževati. Ustvarjanje varnejšega prostora je namreč proces in ne le enkratno dejanje. Potrebno je redno preverjanje, ali je naš prostor še varen.

Varen prostor

Vprašaj me za mnenje.

Poslušaj me.

Lahko dam ideje,
predloge in priporočila.

Sodelujem pri odločitvah,
ki me zadevajo.

Počutim se, kot da pripadam
(sem vključen).

5.5 Kako se odzvati na diskriminacijo?

Ob soočenju z žalitvami ali diskriminacijo na osnovi identitete mladih je pomembno ukrepati hitro in učinkovito.

- Z vpletenimi stranmi se lahko pogovoriš osebno. Morda bo potrebno posredovanje. V najresnejših primerih bo morda potrebno izvajanje disciplinskih ukrepov v skladu s pravili vaše organizacije.
- Pomembno je, da zagotoviš podporo mladim, ki so bili izpostavljeni diskriminaciji, in poskrbiš, da se njihovi glasovi upoštevajo ter slišijo.
- Vsaka situacija zahteva individualen pristop. Oceni okoliščine in uporabi najbolj primerne strategije za dano situacijo.

V spodnji tabeli so navedeni različni koraki in strategije, ki jih lahko mladinski_a delavec_ka uporabi ob soočenju z žalitvami ali diskriminacijo mladih na osnovi identitete drugih mladih.

Posreduj takoj!	Ne ignoriraj žalitev ali diskriminacije. Takojšnje posredovanje pokaže, da takšno vedenje ni sprejemljivo, in prispeva k varnemu okolju.
Žrtvi izkaži podporo.	Pokaži podporo osebi, ki je bila žaljena. To lahko storiš tako, da jo umakneš iz situacije, jo poslušаш in ji zagotoviš, da ni sama ter da imaš situacijo pod nadzorom.
Izkoristi priložnost za učenje.	Razloži, zakaj so žalitve in diskriminacija nesprejemljive, ter spodbujaj razumevanje in empatijo. Pomembno je, da to storiš na način, ki ne stigmatizira ali kaznuje, ampak spodbuja razumevanje in rast.
Vzpostavi programe in delavnice, ki spodbujajo raznolikost in vključenost.	Osredotoči se na izobraževanje mladih o različnih vidikih identitete, kot so spol, spolna usmerjenost, rasa, etnična pripadnost, veroizpoved itd., in o pomenu spoštovanja različnosti.
Vzpostavi (ali opomni na) kodeks obnašanja.	Kodeks obnašanja, ki določa pričakovanja glede vedenja in medsebojnih odnosov, naj vsebuje tudi jasne posledice za diskriminatorno vedenje ali žalitve.
Vodi z zgledom.	Mladinski_a delavec_ka mora tudi sam_a vedno izražati spoštovanje in biti vzgled vključujočega obnašanja.

5.6 Kako delati z mladimi, ki imajo diskriminatorna prepričanja?

Delo z mladimi, ki imajo diskriminatorna prepričanja, je lahko zelo zahtevno. Mladinski_a delavec_ka more biti potrpežljiv_a, dosleden_a in si vzeti dovolj časa za naslavljanje problematike. Pomembno je, da diskriminatornega obnašanja ne toleriraš in da vztrajaš pri pozitivnih spremembah, ki bodo privedle do varnejšega podpornega okolja za vse mlade.

Diskriminatorna prepričanja so lahko posledica pomanjkanja stika ali razumevanja različnih skupin ter neznanja. V procesu socializacije mladi prevzemajo tudi stereotipe in predsodke. Vzpostavljanje pristnih odnosov med različnimi skupinami vodi do boljšega sprejemanja in razumevanja različnosti. Izvedba izobraževalnih aktivnosti o različnih kulturah, navadah, običajih, spolih, spolnih usmeritvah, verstvih, etničnih pripadnosti in podobno lahko pomaga zmanjšati predsodke.

Izvedeš lahko različne delavnice ali organiziraš razprave, na katerih se bodo mladi lahko odučili naučenih diskriminatornih vzorcev in praks, razmišljali o svojih prepričanjih in vplivu na druge, iskali izvore svojih prepričanj in nezavednih pristranskosti. Med učinkovitejšimi metodami sta igranje vlog in skupinski projekti več različnih skupin.

Mlade lahko spodbujaš, da vidijo posameznike_ce kot unikatne osebe, ne pa kot predstavnike_ce skupin ali kategorij. To lahko pomaga zmanjšati posploševanje.

Voditi moraš z zgledom. Vedenje, načini sporazumevanja in odzivanja, ko pride do diskriminacije, imajo velik vpliv na mlade. Potrebno je jasno nasprotovanje diskriminatornim izjavam, praksam, celo šalam.

Razmisli, kako bi izboljšal_a ravnanje mladinskega delavca_ke v danih situacijah.

PRIMER: Mladinski center organizira delavnico o kariernem razvoju. Namenjena je temu, da bi se mladi iz etničnih manjšin bolje vključevali v trg dela. Med udeleženci je Amira, mlada ženska afriškega porekla. Je verna muslimanka in nosi hidžab. Primož, mladinski delavec, ki vodi delavnico, se osredotoča na splošne izzive, s katerimi se soočajo mladi iz etničnih manjšin. O specifičnih izzivih, ki jih doživljajo ženske iz etničnih manjšin, še posebej tiste, ki nosijo hidžab, ne govori. Amira in nekatere njene prijateljice se ne počutijo razumljene. Nihče jih ne vpraša o njihovih izkušnjah ali mnenjih. Na delavnici ne sodelujejo aktivno. Amira razmišlja, da se v prihodnje takšnih aktivnosti ne bo udeleževala.

BOLJŠI PRISTOP: Primož bi moral upoštevati in nasloviti različne identitete in izkušnje Amire in njenih prijateljic. Amira potrebuje nasvete mladinskega delavca_ke, kako premagati predsodke in stereotipe, s katerimi se sooča pri iskanju zaposlitve, še posebej glede nošenja hidžaba. V prihodnje bi moral mladinski center nasloviti takšne specifične izzive. V sklopu karierne delavnice bi Primož lahko namenil čas za deljenje izkušenj in zaskrbljenosti mladih. Primož se bo prav tako sam udeležil usposabljanj za mladinske delavce o razumevanju in učinkovitem naslavljanju presečne diskriminacije. Za nasvete in izkušnje se bo obrnil na druge usposobljene mladinske delavce_ke in organizacije. Amira in njene prijateljice bodo imele več zaupanja, saj se bodo počutile vključene, razumljene in cenjene v svojih edinstvenih okoliščinah.

PRIMER: V mladinski organizaciji v prestolnici Mojca vodi skupino za podporo mladim LGBTQ+ osebam. V skupini se srečujejo mladi iz različnih ozadij. Srečanji se redno udeležuje tudi Sale, mlad geji moški. Z družino, ki se je pred leti preselila iz Srbije, živi v revnem predmestju prestolnice. Ima nizke dohodke. Mojca je sicer dobra oseba, a včasih se Saletu zdi, da postaja v skupini vedno bolj neviden. Zdi se mu, da v skupini drugačnih postaja še bolj drugačen, kar je začelo vplivati na njegovo samopodobo. Meni, da so podpirne skupine potrebne, a je razdvojen, saj sam ne čuti dovolj ustrezne podpore.

BOLJŠI PRISTOP: Mladinska delavka se je osredotočila predvsem na splošne izzive mladih LGBTQ+ oseb, kot je sprejemanje samega sebe. Čeprav je naslavljanje teh izzivov pomembno, pa niso bile naslovljene izkušnje, ki prihajajo iz presečnosti Saletovih identitet – homoseksualnosti, etnične pripadnosti in oteženega ekonomskega statusa. Mojca je udeležence pozvala, naj ji anonimno posredujejo izzive, s katerimi se udeleženci podpirne skupine soočajo, in predloge za izboljšave njenega vodenja skupine ter tem, ki jih obravnavajo na srečanjih. Udeležila se je usposabljanja za mladinske delavce_ke o razumevanju in učinkovitem naslavljanju presečne diskriminacije. Za nasvete in izkušnje se je obrnila na druge usposobljene mladinske delavce_ke in organizacije. Na naslednjih srečanjih je naslovlila specifične težave, kot so razizem znotraj LGBTQ+ skupnosti, ekonomske ovire ali stigmatizacija v lastni etnični skupnosti. Poskrbela je, da je Sale dobil ustrezno podporo in orodja za soočanje s svojimi edinstvenimi izzivi. Vzpostavila je mehanizme za prepoznavanje in odpravljanje presečne diskriminacije pri svojem delu. Mladinska organizacija je podobne mehanizme vzpostavila za ocenjevanje svojih programov. Sale se zdaj ne počuti več nevidnega. Njegovo duševno zdravje, samopodoba in splošno dobro počutje so se izboljšali.

PRIMER: Kulturno mladinsko društvo organizira umetniške delavnice. Mladi se na teh delavnicah učijo različnih umetniških tehnik. Sara rada obiskuje delavnice, želi si študirati na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje. Zelo je talentirana in si želi svojo strast do umetnosti še naprej razvijati. A kaj, ko so deli ateljeja, kjer potekajo delavnice, nedostopni za vozičke. Sara tako ne more do nekaterih materialov, pa tudi nekatere tehnike zanjo niso dosegljive. Včasih ji drugi udeleženci pomagajo, a vseeno je Sara omejena v svojem umetniškem izražanju. Počuti se manjvredno v očeh skupine in društva.

BOLJŠI PRISTOP: Peter, ki vodi umetniške delavnice, ni upošteval fizičnih ovir in potreb, ki jih ima Sara zaradi svoje invalidnosti. Ko so ga drugi mladinski delavci opozorili na razmere, se je odločil, da se bo udeležil usposabljanja, da bi bolje razumel in upošteval specifične potrebe invalidov. Sestal se je z lokalno invalidsko organizacijo, kjer so mu svetovali, kako specifične potrebe invalidov vplivajo na udeležbo v društvenih aktivnostih kulturnega društva. Pri načrtovanju novih delavnic je poskrbel, da so te zasnovane in prilagojene tako, da upoštevajo omejitve invalidnih oseb. Vsi umetniški postopki in materiali so prilagojeni tako, da jih lahko uporabljajo invalidne osebe, kot je Sara. Kulturno mladinsko društvo je na javni razpis prijavilo projekt, ki bo atelje naredil dostopen za vse, tudi za tiste z gibalnimi oviranostmi. Spremenili bodo prostor, poskrbeli za klančine in dovolj široka vrata ter namestili nastavljive delovne mize. Materiali bodo na primerni višini, kjer jih bodo dosegli tudi tisti na vozičkih. Sara še naprej uresničuje svojo umetniško žilico.

Poudarki

Mladinski_e delavci_ke imajo ključno vlogo pri oblikovanju odnosov, ki temeljijo na sprejemanju in spoštovanju raznolikosti. Razvijanje nediskriminatornih odnosov je proces, ki zahteva čas, potrpežljivost in doslednost. Pomembno je, da spodbujate vse mlade, da se aktivno vključijo v odpravljanje diskriminatornih praks.

Mladinski_a delavec_ka lahko pripomore k razvijanju nediskriminatornih odnosov pri mladih:

- S svojim zgledom spoštovanja in sprejemanja raznolikosti. Mladi pogosto posnemajo vedenje odraslih, ki jih obkrožajo, zato je pomembno, da mladinski_e delavci_ke vrednote izkazujejo vsakodnevno.
- S spodbujanjem odprtih in varnih razprav ter ustvarjanjem varnega prostora. Ustvarite prostor, kjer se mladi počutijo varno, da izrazijo svoje misli in občutke o raznolikosti ter diskriminaciji. Spodbujajte kritično razmišljanje in dialog, ki omogočata pogovor mladih z različnimi perspektivami. Dialog med mladimi z različnimi ozadji pomaga zmanjšati predsodke in spodbuja medsebojno razumevanje.
- S spodbujanjem vodstva mladih in vključenosti mladih. Omogočite mladim, da sami vodijo projekte in pobude, ki promovirajo sprejemanje in spoštovanje raznolikosti.
- Z vključevanjem gradiv z različnimi perspektivami. Učni materiali, ki predstavljajo različne kulture, zgodovine in perspektive, mladim pomagajo razširiti njihovo razumevanje sveta in sprejemanje različnosti.
- Prek organiziranja izobraževanj o raznolikosti in vključevanju. Organizacija delavnic in predavanj, ki se osredotočajo na razumevanje in sprejemanje različnih kultur, identitet, spolnih usmerjenosti ter življenjskih izkušenj, poudari pomen empatije in razumevanja perspektiv drugih.
- S podporo in mentorstvom mladim. Podprite mlade, ki se želijo aktivno vključiti v boj proti diskriminaciji. Pomagajte jim lahko pri organizaciji kampanj, pobud in projektov.
- S takojšnjim odzivom na diskriminacijo, ko se ta pojavi. Mladinski_e delavci_ke ne smejo ignorirati diskriminatornih komentarjev ali vedenja. Nasloviti jih je treba takoj. Takšne razmera lahko uporabite kot priložnosti za učenje, razpravo in ozaveščanje o negativnih posledicah takšnih dejanj.
- S povezovanjem z drugimi organizacijami. Sodelovanje z drugimi lokalnimi in nacionalnimi organizacijami, ki se ukvarjajo z vprašanji raznolikosti in diskriminacije, omogoča mladinskim delavcem_kam dostop do dodatnih virov, znanja in podpore ter izmenjave izkušenj. Skupne pobude in projekti s področja boja proti diskriminaciji lahko povečajo njihov doseg in učinkovitost.

SEZNAM PREVERJANJA ZA MLADINSKE DELAVCE_KE

Spodnji seznam preverjanja (»checklista«) za mladinske delavce_ke, ki želijo zagotoviti, da so ustrezno pripravljene in opremljene za delo z mladimi, ki so prizadeti zaradi presečne diskriminacije, vsekakor ni dokončen, služi pa naj kot vodnik za samoevalvacijo in nadaljnje izobraževanje. Seznam redno pregledujete in posodabljate glede na nove izkušnje, znanja in potrebe mladih.

Osebna in profesionalna rast	DA	NE
Opravil_a sem samorefleksijo o lastnih predsodkih in stališčih.		
Redno se udeležujem usposabljanj, seminarjev in delavnic o raznolikosti, vključenosti in boju proti diskriminaciji, vključno z izobraževanju o rasizmu, seksizmu, homofobiji, ableizmu in drugih izrazih diskriminacije.		
Preučil_a sem, kaj pomeni presečna diskriminacija in kako se različne oblike diskriminacije prepletajo in vplivajo na posameznike.		
Spremljam literaturo in raziskave, povezane z mladinskim delom in diskriminacijo.		
Aktivno iščem povratne informacije od kolegov in mladih, s katerimi delam.		

Razumevanje lokalne skupnosti	DA	NE
Poznam demografsko sestavo skupnosti, s katero delam, vključno z etnično, kulturno in versko raznolikostjo.		
Posvetil_a sem se razumevanju specifičnih potreb in izzivov, s katerimi se mladi v moji skupnosti srečujejo.		

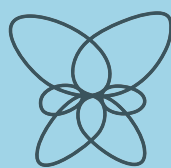
Pripravljenost na krizne situacije	DA	NE
Pripravil_a sem načrt za obravnavanje kriznih situacij, ki so lahko posledica presečne diskriminacije.		
Poskrbel_a sem za ustrezna usposabljanja in materiale, ki so potrebni za hitro in učinkovito odzivanje.		

Komunikacija in interakcija	DA	NE
Aktivno spodbujam vključujočo in spoštljivo komunikacijo med mladimi.		
Razvijam svoje sposobnosti empatičnega poslušanja, da bolje razumem izkušnje in občutke mladih.		
Sem usposobljen_a za posredovanje v primeru konfliktov ali diskriminatornega vedenja.		
Zagotavljam varno okolje, kjer se mladi počutijo slišani in spoštovani.		
Redno spodbujam dialog in izmenjavo mnenj na temo raznolikosti in diskriminacije.		
Izpopolnjam svoje komunikacijske spretnosti, da se bom lahko bolj učinkovito pogovarjal z žrtvami presečne diskriminacije in o tej temi obveščal druge.		

Vključenost in participacija	DA	NE
Mladim omogočam, da so aktivno vključeni v odločitvene procese znotraj programov.		
Spodbujam mlade, da izrazijo svoje mnenje in delijo svoje izkušnje.		
Delavnice, projekti in dogodki, ki jih izvajamo, so vključujoči za vse mlade, ne glede na njihovo ozadje.		
Upoštevam potrebe in želje mladih pri načrtovanju in izvajanju aktivnosti.		
Zagotavljam dostopnost in prilagoditve za mlade z različnimi potrebami.		
Zagovarjam pravice mladih, ki so žrtve presečne diskriminacije, ter se zavzemam za njihovo zaščito in podporo na lokalni in nacionalni ravni.		

Vrednotenje in razvoj programov	DA	NE
Redno vrednotim učinkovitost programov in aktivnosti z vidika boja proti diskriminaciji.		
Vključujem mlade v razvoj in vrednotenje programov.		
Imam jasno strategijo za spodbujanje vključenosti in za boj proti diskriminaciji.		
Prilagam programe, da bolje odražajo raznolikost skupin mladih, s katerimi delam.		

Sodelovanje in mreženje	DA	NE
Sodelujem z drugimi organizacijami, ki delajo na področjih, povezanih z diskriminacijo in mladimi.		
Sem del profesionalnih mrež mladinskih delavcev_k, kjer se izmenjujejo izkušnje in dobre prakse.		
Organiziram ali se udeležujem dogodkov, ki spodbujajo medkulturni dialog in razumevanje.		

NA
STIČIŠČU
DISKRIMINACIJ

Vsebina je del e-usposabljanja Presečna diskriminacija v mladinskem delu, ki ga je pripravil Forum za enakopraven razvoj v sodelovanju s projektnimi partnerji Zavod Global, Nosotras Onlus in Asociatia Pro Democratia.

Glavni avtorici: Ana Kalin in Patricija Škornik Vrtič

Urednica: Darja Sekula Krstič

Jezikovni pregled: Grens-Tim, d.o.o.

Ilustracije: Jaka Vukotič

Oblikovanje: Mrož d.o.o.

Financirala Evropska unija. Vendar so izražena stališča in mnenja zgolj stališča in mnenja avtorjev_ic in ne odražajo nujno stališč in mnenj Evropske unije ali Nacionalne agencije. Zanje ne moreta biti odgovorna niti Evropska unija niti Nacionalna agencija.